

Cuprins

Fleica nimeni	5
Mehr Licht!	7
Arabul din colț	9
Masaryk, fostă Fucik	11
Ora închiderii	13
Extraterestri de schimb	15
6 Martie	17
Noaptea cea mai luminoasă	19
Burghezul gentilom	21
Luminița și tunelul	23
Fericire franțuzească	25
Motanul l-a-ncălțat	27
Compostorul	29
Faună la înălțime	31
Cafele filoloage	34
Momentul soldatului necunoscut	36
Un ospăț de pomină	38
Portofele, portofele... ..	40
Atac la farmacie	42
Opera fantomei	44
Șoferi cu subînțeleș	46
Întoarcerea fiului risipitor	48
Strămutarea	50
Blugii cei noi ai împăratului	52
Infatigabila ușurare a ființei	54

Arta cere sacrificii	56
Buzunare vesele și triste	58
Negocieri ratate	60
Merge banda!	62
Loc de-ntors	64
Prima dragoste	66
De la București la vale... ..	68
În căutarea locului pierdut	70
În bîrlogul Nuferilor	72
Luceafărul de plumb	74
Caut casă	76
Salutări de la Onicher	78
Murphy și canapeaua	80
Cutremur sentimental	82
Pene și becuri	84
Bere pe ulei	86
Piața Pache	88
Rău de Capitală	90
Stelele gheții	92
Planuri și scheme îndrăznețe	94
Povestea barabulei	96
Bilete bucureștene	98
Despre cum am murit	100
Nici o brînză	102
Plăceri burticale	104
La ultimul etaj	106
Un erou al timpurilor noi	108
Învingătorului i se ia totul	110
Inventar cu pierderi	112
Poate nu e momentul	114
Perseverență	116
Iarna pe uliță	118
Putredul Occident de peste gîrlă	120

Patru popi cu dame-n coadă	122
Bune, dar nebune	124
Estetica și agentul termic	126
Potul cel mare	128
Scîndura	130
În pat cu dușmanca	132
Examene grele... ..	134
Viață de redactor	136
Întîlnirea cu săpunul	138
Iaru miliardiaru	140
Cartea neterminată	142
Criză de stil	144
Un milion de dolari	146
Viață de noapte	148
Buletin de București	150
Destin secret	152
Înteruperi	154
Poveste de iarnă (I)	156
Pisicari	158
În serviciu, secret	160
Ricoșee sentimentale	162
Fomiști	164
Portret de grup cu fraieri	166
Forța fie cu tine!	168
Ziua cuvintelor scurte	170
Invitații	172
Calorifer	174
Petițiune... ..	176
Unde fugim prin casă?	178
La fundul sacului	180
Aere cu diamante	182
Sub pămînt	184
Curiozitate încălțată	186

Ultima secundă	188
Antena îmi aparține	190
Călătorie în timp	192
S-a supărat Georgică !	194
Îngerașul salvator	196
Poveste cu final rescris	198
Ani de liceu... ..	200
Poveste de iarnă (II)	202
Bucureșteni de departe	204
Marea bătălie sentimentală	206
Frământări	208
Orgia de alături	210
Artă cu tendințe	212
Cuibușor de nebunii	214
Antiastenia de primăvară	216
Garsonieră de după-amiază	218
Pe viață și pe moarte	220
Disidenții	222
Căsătoria neterminată	224
Raport despre starea ficțiunii	226
Pîinica	228
Spălarea putinei	230
Orașul ideal	232
Premiul guraliv	234
Cheia pierdută	236
Setea	238
Revizie celestă	240
Grupări și dialoguri sociale	242
Calea dreaptă e mai ocolită	244
Călătoria diletantului	246
Ardelenii la ei acasă	248

Ziua cuvintelor scurte

Ce nasol e cînd vorbește gura fără tine!

1954. În plin proletcultism, se întîlnesc doi pictori bătrîni și-și cad în brațe:

— Colega, s-a dat drumul la peisaje!

Așa s-a întîmplat și cu bucureștenii anului 1990. Din 12 ianuarie, tot într-o demonstrație au ținut-o. Ai fi zis că în fiecare zi și fiecare noapte lăsate de Dumnezeu se deschisese larg robinetul cu marșuri. Inflamat cum eram, băteam Bălcescu, o băteam apoi pe Ana Ipătescu, apoi Magheru, cît era de lung aprindeam lumînări, scandam. A naibii revoluție, nu se consumase de tot. Mai voiam. Iar fricoșii expresivi aveau acum un excelent prilej de a-și gîdila curajul. Vorbăreții puteau să răcnească după pofta inimii.

Îi țin minte ca acum. Numai ce se urnea coloana (pentru ce manifestam – naiba știe!), că se și înfigea vreunul:

— În genunchi! Tatăl Nostru! Care nu-ngenunchiază-i comunist! Să ne rugăm!

Bine că nu ziceau ceva și de mama! Din timiditate, mormăiam și eu în rînd cu coada, plin de neconvingere. Te pomenești că mă trezesc în cealaltă tabără! Dar era frumos, ce mai.

Au trecut cîțiva ani și au rămas pe baricade zurliii plini de entuziasm. Printre ei, lider, tot mai lider, Dumitru Dincă. Dincă se afirmase la revoluție, pe bune. Dar lumea de acum cerea altfel de lideri, mai cu glagorie. După ani de eșecuri, își șlefuisse limbajul, acorda subiectul cu predicatul, avea cereri punctuale, învățase să negocieze. Da, dar succesul nu doarme. Prin '93, în fața fostului CC, Dincă ținea un discurs întărit de urale. Îi zicea bine. Lumea îl priza din nou. Luat de avînt, Dincă și-a deschis costumul cu metafore:

— O să pornim noaptea cuțitelor lungi! a zberat el.

Mulțimea a chiuit. Suna frumos și era sugestiv, cuvintele despicau, expresiv, atmosfera, dar nimeni nu știa de ce.

— Dincăă! am strigat. Taci, bă, dracului din gură! Asta-i din Hitler!

Am șters-o repede de acolo și nu m-am uitat niciodată înapoi. Mă vindecasem de marșuri!

Invitații

Cum trece timpul – și cum tot el devine de neînțeles.

Eram și eu un boț cu ochi din București, ultimul de la Cartea Românească. Dar chiar și din umila poziție din care am privit lumea, am avut, și eu, partea mea de glorie. Prin 1986, am primit o invitație din Belgia, la o bienală internațională de poezie. Am primit e un fel de-a spune. De fapt, am fost chemat la Uniunea Scriitorilor și mi s-a înmînat o scrisoare întredeschisă. Am desfăcut-o, urmărit de două perechi de ochi suspicioși. Asta era, o invitație. În franceză. Am chiuit, am rînjit fasolea, am arătat scrisorica.

— Acum – zic eu – cum facem cu pașaportul?

— O să studiem.

Studiul a durat pînă după ultimul termen la care ar fi trebuit să răspund. Imediat am fost convocat și, cu emfază oficială, mi s-a comunicat:

— Nu vi s-a aprobat. Poate data viitoare. Acum nu e momentul.

A fost ziua celui mai urât București din viața mea. Vedeam alimentarele pline ochi cu muștar și creveți vietnamezi, magazinele de electronice fără electronice. Și pe mine fără Bienală.

Și uite că vine și data viitoare, mai primesc una. De fapt, nu o primesc, aud c-aș fi primit-o de la alții, mai norocoși. Bat sfios la ușă:

— Se studiază...

Aha! Cel puțin, eram recunoscut în lume.

Dar ai naibii străini, se încăpățânează: vine la rînd Ambasada Marii Britanii, care murea de dorul meu. Îmi caut hainele bune și mă înființez, spre disperarea securistului de serviciu, care mă fulgeră scurt, din ochi: „Iar tu?“ Am găsit argumente, am deschis gura:

— E o invitație oficială...

— Nici să nu te gîndești! Nu e momentul! Bagă-ți mințile-n cap, în ce țară te crezi?

Am clătinat din cap. Avea dreptate...

Calorifer

Din poveștile familiei și din baza de date a Institutului de Meteorologie, iarna lui '54, în care m-am născut, a fost una teribilă.

Pe 3 ianuarie 1985, când m-am întors la muncă la depozitul Cărții Românești, am constatat că nu degeaba era Bucureștiul cap de coloană la gaze. Nea Costel, fochistul, sărbătorise și el cu nădejde, n-a mai venit noaptea, iar țevile au înghețat și-au plesnit. Librăria era îmbrăcată în gheață, editura era o peșteră, biroul directorial era în plină glaciațiune, numai la mine, sub pământ, era bine. La mine te întâlneai cu toate cele 6 grade curate și prietenești. Iar când aprindeam aragazul portabil, în mijlocul mormanelor de cărți, să încălzim vinul sau țuica, viața era cu adevărat frumoasă.

Niciodată n-au fost șefii mai solidari cu subalternii. Nimeni nu avea nimic de reproșat, se îmboboșau toți în jurul focului, își frecau mâinile și destupau vinul. Fetele de la contabilitate aduceau zahărul, scorțișoara și merele. Când se nimereau portocale, le fierbeam chiar și de două-trei ori.

Iar Tața Vulcănescu, de la tehno, își aducea cu ea gura spurcată. Frînculescu, directorul administrativ, era victima predilectă:

— A adus ceva Sarfutis? Nimic? Ah, coaie crețe!

Distracția dura pînă pe la trei-patru. Apoi, lumea fugea înfrigurată să tremure și pe cont propriu. Exact în condițiile alea am pățit-o și eu. Era patru și ceva, se întuneca plumburiu. Primesc o vizită. Fosta iubită a unui amic, în căutare de noutăți. Ce s-o mai lungesc, de la o vorbă la alta trecem la pupături, ea își dă jos nădragii, eu la fel și hop, cu ochii în toate părțile, ne proptim de calorifer. A urmat un țipăt. Și atît. Am rămas, în continuare, prieteni...